

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/52/2018
Identifikačné číslo spisu: 1712215330
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Danica Kočičková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1712215330.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. F. O., bývajúceho v W., zastúpeného JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom v Čadci, Mierová 1725, proti žalovanému: Mesto Modra, Dukelská 38, Modra, IČO: 00 304 956, zastúpenému advokátskou kanceláriou RR Legal Corp., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Humenské námestie 4, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Rastislav Roško, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 4C/217/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2016, sp.zn. 6Co/319/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Pezinok sa žalobca v zmysle pripustenej zmeny petitu zo dňa 16. októbra 2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 11 360,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 25. februára 2013 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného tým, že bez právneho dôvodu užíval časť nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, bližšie špecifikovaných v petite žaloby.

2. Okresný súd Pezinok (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. januára 2015, č.k. 4C/217/2012-145 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11 324,88 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 25. februára 2013 do zaplatenia, nahradiť mu trovy konania vo výške 681 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 3 729,83 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku žalobu zamietol.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom zo 7. novembra 2016, sp.zn. 6Co/319/2015 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11 324,88 € spolu s úrokom z omeškania

vo výške 5,75 % ročne od 25. februára 2013 do zaplataenia ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) potvrdil; vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a v uvedenom rozsahu mu vec podľa § 391 ods. 1 písm. c/ CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože dospel k záveru, že nie všetky trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne.

4. Uvedený rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) v zrušujúcom výroku o trovách prvoinštančného konania (ďalej aj „výrok II“) dovolaním, prípustnosť ktorého vyvodil z § 420 písm. f/ CSP a z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. V súvislosti s ustanovením § 420 písm. f/ CSP dovolateľ v dovolaní namietal, že rozsudok odvolacieho súdu je v dovolaní napadnutom výroku zmätočný a nepreskúmateľný; v súvislosti s ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ CSP dovolateľ v dovolaní uviedol, že odvolací súd pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania neaplikoval dôsledne zásadu úspechu v konaní vyplývajúcu z (v tom čase platného a účinného) ustanovenia § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku. Poukázal pritom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 264/2016 a sp.zn. IV. ÚS 115/2003, v ktorých ústavný súd zaujal stanovisko k samotnej podstate a účelu náhrady trov konania a tiež k účelnosti vynaložených trov konania.

5. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že s tvrdeniami a argumentáciou žalobcu uvedenou v dovolaní nesúhlasí. Poukázal na to, že žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, avšak v zmysle ustanovenia § 421 ods. 2 CSP nie je dovolanie proti výroku II., ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách konania, prípustné. Rovnako nie je prípustné dovolanie proti výroku II. predmetného rozsudku odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pretože sa nejedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, ani o rozhodnutie vo veci samej. Navrhol, aby odvolací súd dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol alebo aby ho podľa § 448 CSP ako nedôvodné zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), na to oprávnenou osobou (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne podanie dovolania nepripúšťa, nemožno rozhodnutie odvolacieho konania úspešne napadnúť dovolaním; rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a 421 ods. 1 CSP.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Základným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je to, že ide o rozhodnutie, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom toto rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky bližšie definovanej pod písmenom a/ až c/ ustanovenia § 421 ods. 1 CSP; zároveň však nesmie ísť o rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu uvedenému v § 357 písm. a/ až n/ CSP tak, ako to vyplýva z § 421 ods. 2 CSP.

10. Žalobca podal dovolanie proti výroku II. rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa trov konania zrušil a v uvedenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie o trovách konania (aj keď je súčasťou výrokovej časti rozsudku, ktorým súd rozhodol vo veci samej) má vo svojej podstate vždy povahu uznesenia, čo znamená, že dovolanie podané podľa § 421 ods. 1 CSP proti takémuto výroku rozsudku odvolacieho súdu nie je vzhľadom na znenie § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. m/ CSP, prípustné, a to tiež aj preto, že dovolaním napadnutý výrok II. rozsudku odvolacieho súdu nemá povahu rozhodnutia potvrdzujúceho alebo zmeňujúceho rozhodnutie súdu prvej inštancie. Rovnako nie je dovolanie proti tomuto výroku rozsudku odvolacieho súdu prípustné ani podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože výrok II. rozsudku odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.